

af Soldatens Kræfter, og til hvad han i andre Retninger skal underkastes — saa maa det i Virkeligheden altid være en streng og vanskelig Skole, han maa gjenmæge i Fredstid, naar den skal være en nogenlunde passende Forberedelse til, hvad Krigen fordrer. Det var kun dette, jeg vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Man kan ikke af en vis venlig Blødsigtighedssølelse overfor sine Børn eller dem, der skulle have militær Uddannelse i Fredstid, lufte Omene for, at, hvis den skal fyldestgjøre sit Formaal, maa den virkelig stille saa strenge Krav til Rekruten og den, der skal underkastes militær Uddannelse, at man har Banffelighed ved, under almindelige borgerlige Forhold, at forløse sit Hjerte dermed, medens man ikke kan Andet end billige det, naar man har Diet tilstrækkelig aabent for Nødvendigheden.

N. P. Jensen: Jeg havde ikke ønsket at tage Ordet og skulde ganske vist ikke have gjort det, hvis ikke det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup) havde fremsat nogle Bemærkninger, som gjøre mig det til Pligt; men da jeg saaledes har faaet Ordet, skal jeg tillade mig at begynde med at rette nogle Bemærkninger til den ærede Forespørgger. Det ærede Medlem sagde i sit Indledningsforedrag, at det bedste Opdragelsesmiddel vilde være Erkendelsen af, at et godt Ord finder et godt Sted, og det fortrinnsvis, naar man ser hen til vort Folk. I denne Henseende er jeg selvstændig enig med det ærede Medlem; men jeg tror ogsaa, han vil indrømme mig, at hvor der er Tale om Opdragelse — og den militære Opdragelse skjelner sig ikke fra anden Opdragelse i denne Henseende — der er ogsaa andre Forbringer, som maa stilles, og da navnlig den, at Læreren forstaaer, hvad hans Dgave er, og har den rigtige Laalmodighed. Desværre have Forholdene efterhaanden udviklet sig saaledes i Hæren, at den ikke har det Antal Befalingsmænd, den skulde have, og at den efterhaanden er kommen til at mangle ældre Befalingsmænd, gamle rutinerede Folk, der ere modne ligeoverfor Læroergaven. Naar der som Følge heraf findes Befalingsmænd, som i deres Uerfarenhed kunne tage Sagen urigtig, saa er det Noget, hvorpaa Riden maa raade Bod, men jeg tror, at man skal være forsigtig, inden man skærrer Alt over een Kam og altsor haardt dømmes, hvad der maa ske, naar Alt kommer til Alt, kun skyldes en misforstaaet Iver. Det er ikke min Hensigt her nærmere at drøfte de Enkeltheder, den ærede Forespørgger fremsatte, ligesom jeg overhovedet ikke tror, at der kan være Tale om, at Folkethinget paa Grundlag af det Fremkomne kan afsige nogenformelt Dom. Den ærede Forespørgger fremsorte disse Eksempler, om de ere rigtige eller urigtige, er Noget, der er forbeholdt Riden at afgjøre, og Alt, hvad den høitagtede Krigsminister har lovet, gif, saavidt jeg forstod,

kun ud paa, at den høitagtede Krigsminister vil lade foretage en Undersøgelse for at se, om det forholdes sig saaledes, det er altsaa nødvendigt at afvente Tiden (Lang: Krigsministeren lovede at straffe). Det ærede Medlem behøver ikke at tilføje dette, det er en Selvsølge, at naar den høitagtede Krigsminister foranlediger de Sager undersøgte, som der her er Tale om, og naar de Paagjældende efter Undersøgelsen findes at være straffskyldige, saa vilde de blive straffede, derom kan der ikke være nogenformelt Tvivl; men indtil da forekommer det mig, at det vilde have været heldigst, om man vilde have undladt at komme ind paa altsor sterke Domme, navnlig over enkelte Personer, saaledes som Tilfældet har været idag. Jeg beklager i høieste Grad, at denne Interpellation er fremkommen, ikke fra Hærens Standpunkt, men i Virkeligheden af Hensyn til Folkethinget; thi jeg tror, at hvis man vilde naae Noget i det givne Tilfælde, havde den ærede Forespørgger opnaaet Alt, hvad han kunde ønske ved en personlig Henvendelse til den høitagtede Krigsminister. Men man er gaaet et Skridt videre, man har her nævnt Navne paa Personer og sigtet dem for Forseelser, uden at det er bevist, hvorvidt de Paagjældende have begaaet saadanne. Man har dømt uhørt. Det forekommer mig, at dette ikke er ganske stemmende med, hvad man skylder Folkethingets Værdighed. Det er muligt, at jeg staaer ene med denne Opfattelse; men jeg har i alt Fald villet udtale den. Her er nævnt to Navne idag, og det gav det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup) Anledning til at stemple disse to Navne paa en Maade, som efter min bedste Overbevisning maa betegnes som utilbørlig.

Den første Viceformand (Berg):

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup) har stemplet nogen Person i sine Udtalelser.

N. P. Jensen: Det har jeg heller ikke villet sige, det er en Misforstaaelse.

Den første Viceformand (Berg):

Det ærede Medlem sagde, at det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds havde stemplet disse to Personer.

N. P. Jensen: Nei! det var det ikke min Hensigt at sige. Jeg vilde sagt, at der er nævnt to Navne her idag, og det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds har udtalt sig, ikke om disse to Navne — det er ikke min Mening — men han nævnte i al Almindelighed, at de Anker, der her vare fremsatte, maatte ramme fortrinnsvis feige og udygtige Officerer, feige og uhæderlige Officerer, der ere nødte til at søge saadanne uhæderlige Midler, som her ere nævnte idag, fordi de ikke ad anden Vej kunde opretholde Disciplin.